

Přestávky s mobily a tablety

Podobný obrázek určitě znáte: dítě batolecího věku jedoucí dopravním prostředkem drží v ruce chytrý telefon nebo tablet a bezduše do něho kouká. Nevnímá okolí, nepozoruje, co se kolem něho děje. Zároveň je ale taky hodné a neruší ostatní spolucestující svými hlasitými projevy. Tímto způsobem si usnadňuje své rodičovství poměrně hodně maminek i tatínek. Nevím, co rodiče vede k tomu, dát do ruky takhle malému dítěti tablet. Snad jejich únava, starost o okolí? Či jejich nevzdělanost? Nebo je to jen výjimečná situace? Nevím. Vidím jenom, že poslední nezaměstnaní logopedi si mnou ruce, protože vědí, že se pro ně blýská na lepší časy.

K tomu být rodičem nepotřebujeme žádné vzdělání. Pak ale přijdu do zařízení plného pedagogicky vzdělaných lidí, do školy, a je mi smutno. Jen co zazvoní na přestávku, děti utváří ve třídě několik skupinek, každá hledíc do displeje jiného elektronického zařízení. Příliš toho nenamluví, maximálně komentují herní situaci slovy „zabij ho“ apod. Jistě, od dětí je o přestávce klid, učitelé nemusí řešit dětské hádky, běhání po chodbách a další vylomeniny. Ale kam se ztratilo to místo, kde se děti učí mezi sebou komunikovat, řešit spory, vycházet s rozdílnými typy osobností?

Myslím si, že elektronika do dětských lavic prostě nepatří. I když má svá nezpochybnitelná pozitiva, dítě do školy chodí z velké části pro to, aby rozvíjelo svou sociální inteligenci. A tu během hodin s frontální výukou a o přestávkách mezi mobily a tablety rozhodně nepodporuje. Naštěstí se ale i ve školách najde mnoho osvícených paní učitelek a pánů učitelů, kteří vnímají elektroniku ve školách stejně jako já a ve svých třídách ji nepovolují. Věřte mi, že na těchto třídách je to znát.

Petra Hostýnková